

de vil arbejde sammen med nogle konkrete kommuner om at afdække problemerne, bl.a. i Skanderborg og Randers, så de er altså selv gået i gang med noget.

Men det kunne jo også hjælpe, hvis der var en fælles finansiering. Så ville der være et meget større engagement i processen og en større vilje til at gøre noget aktivt for de mennesker, vi her taler om, og det er jo ikke en gruppe, som er blevet reduceret. Tværtimod kan vi se, at antallet af meget lange forløb er steget voldsomt siden 1993, og det må i hvert fald give anledning og stof til eftertanke, at netop mennesker, der er inde i et langt sygeforløb, løber en stor, stor risiko for forværring, eller at det hele måske ender med en pension.

Vi ved også, at selv om kommunerne har fået til opgave at gå tidligt ind i håndteringen af sygeforløb, altså rette henvendelse til den, der er kommet på sygedagpenge efter et halvt år, sker det ikke i alle tilfælde. Og hvad så, når kommunen står og siger: Jamen vi kan godt se, at der er et problem, men det er ikke os, der kan gribe ind, det er ikke os, der kan komme med løsningsmuligheder? Ja, så ender det med en meget dårlig situation for den syge.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er jo ikke uenige i, at der er en lang række problemer, og at de trænger til at blive løst, og det eneste spørgsmål, jeg har til SF, er: Er det virkelig et godt budskab at sige til amterne, at nu skal de løse problemerne, for ellers koster det? Er det et godt budskab?

Jeg synes ikke, det er noget godt budskab. Jeg synes, at de skal ordne problemerne, færdig, bum. Jeg synes ikke, man skal gå ind i sådan et projekt som dette her, for det gør, at amterne får en økonomisk interesse i at skubbe pensionisten lidt til side og sørge for, at sygedagpengemodtageren kommer foran, for det kan amtet tjene penge på. Jeg synes, det er nogle forkerte mekanismer. Vi skal væk fra den kassetænkning, der her lægges op til.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at vi i fællesskab skal sørge for, at sundhedsområdet bliver styrket i al almindelighed. Men vil hr. Frank Aaen ikke bekræfte, at den ændrede finansie-

ring får den konsekvens, at amterne rent faktisk får flere penge til rådighed til den indsats, der måtte være relevant for den enkelte borger? Det kan være genoptræning, det kan være afprøvning, det kan være forundersøgelse, det kan være speciallæge – kan hr. Frank Aaen bekræfte, at det vil det resultere i? Det ændrer intet som helst ved, at der vil være præcis den samme visitation, som vi har i dag, hvor det er den praktiserende læge, der henviser den pågældende borger til behandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det kan jeg ikke bekræfte. Jeg kan bekræfte, at der her er en mekanisme, som lægger op til, at hvis amterne ikke sørger for at få behandlet folk, taber de penge på det. Til gengæld kan de tjene penge, hvis de skubber folk rundt på ventelisten, så de, der ikke er på sygedagpenge, ryger bagud, og de, der er på sygedagpenge, kommer foran, og det er ikke den form for styring, jeg ønsker i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Der er tale om, at man laver den finansiering, som man i øvrigt har på det sociale område.

De penge, der udbetales i dag fra statens side, indtil det første år er gået, altså 50 pct. af sygedagpengene, kan ikke bruges aktivt. Der er selvfølgelig et menneske, der skal have sygedagpenge, men hvis den pågældende kunne få klaret sin behandling, fordi amtsrådet havde mulighed for at give behandlingen med det samme eller meget tidligere, i stedet for at kommunen skal betale 50.000 kr. og staten 50.000 kr., må man da sige, at så har borgeren fået en langt bedre og langt tidligere behandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil svare fru Anni Svanholt: For det første er det ikke principielle indvendinger, jeg har mod forslaget, og for det andet er teknikken, som jeg har forstået forslaget, sådan, at ved at sygedagpengeudbetalingen bliver nedbragt – hvad vi alle sammen ønsker, den skal blive – får amterne selvfølgelig færre penge.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.